

Israël

Ik ben al een hele tijd bezig om eens te preken over Israël. Er bestaat geen onderwerp van grotere tegenstelling dan Israël (ook in de kerk). Het is een onderwerp waar een bepaalde groep van mensen voortdurend zijn handen aan opwarmt terwijl een grote groep er liever zijn handen maar niet aan brand.

Opmerkingen als:

“Die is altijd erg bezig met Israël enzo” tot aan “het gaat alleen om Israël” lijken een soort van tweedeling te scheppen die er niet zou moeten zijn.

Een belangrijke reden van deze tweedeling is dat een groep van mensen zich erg verdiept in het onderwerp en er zoveel van weten dat er al snel algemeenheden van worden gemaakt (een echte tale kanaäns, oftewel vakjargon). Algemeenheden waarvan een hele grote groep geen benul heeft van de betekenis en er zich helemaal niet mee bezig houdt. Ook in artikelen die ik lees (en dat zijn er erg veel) zie je dat het zich vaak richt op een doelgroep van mensen die allang interesse hebben in het onderwerp.

Een andere belangrijke reden voor deze tweedeling is een bepaalde zorg (en soms de angst) voor extremen. Mensen die zich volledig omkeren naar het aanhangen van alles wat joods is en dat neerleggen als zoals het hoort (VB besnijdenis) en aan de andere kant de zorg/angst dat Israël geen betekenis krijgt of zelfs wordt weggeduwd. (uitleg tegenreactie-effect met VB)

Wat ik vandaag wil bereiken, is dat we allemaal gaan beseffen dat de gemeente onlosmakelijk is verbonden met Israël en bovenal dat God zichzelf onlosmakelijk heeft verbonden aan Israël. Ik wil een basis leggen voor een gezamenlijke liefde voor Israël, een liefde die komt van God zelf voor zijn volk. (ik noem het nu even Israël maar ga straks eerst eens even wat begrippen uit elkaar trekken). Ik wil vandaag bereiken dat we elkaar begrijpen en over kernpunten dezelfde taal spreken. Ik begrijp daarbij onmiddellijk dat het niet mogelijk is om alles daar over te zeggen. Ik ga vandaag specifiek niet in op:

- omgang met de wet
- joodse feesten en gebruiken

omdat de keuzes daarover worden gemaakt vanuit een gezond denken en kijken naar Israël. Het gaat mij in deze niet om de gevolgen maar om de waaroms.

Begrippen:

Israël in bijbelse betekenis.

Israël in de betekenis van de bijbel is **Zijn volk** (kom ik straks op terug). Nadat Abraham van God een belofte had gekregen dat vanuit hem een volk zou komen van grote omvang, een hele bevolkingsgroep die God had uitgekozen als Zijn volk. God wist dat de voorwaarde voor het bestaan van een volk het nodig was dat ze ook een plek zouden hebben om te wonen. Om die reden beloofde God hen een land.

Genesis 12: 6 En Abram trok het land door tot de plek bij Sichem, tot de terebint More ; en de Kanaanieten waren toen in het land. 7 Toen verscheen de HERE aan Abram en zeide: Aan uw nageslacht zal Ik dit land geven. En hij bouwde daar een altaar voor de HERE, die hem verschenen was.

Even een zijstapje: Pas twee generaties later (Isaäk en dan Jacob) krijgen de 12 zonen van Jacob de belofte van Israël waaruit de 12 stammen zijn voortgekomen. Niet het gehele geslacht van Abraham krijgt de belofte, immers ook het Arabische volk is zijn nageslacht. In de eerste betekenis is Israël het volk bestaande uit 12 stammen en de stam van Levi als priestergeslacht.

Tot aan de regering van Salamo is er een staat van 12 stammen. Daarna valt de staat uiteen in 10 stammen (Israël genaamd) en Juda, Benjamin en de Levieten (Juda genoemd). De 10 stammen worden weggevoerd in ballingschap naar Assyrië, later ook de mensen uit Juda. Het waren de Judeeërs die terugkeerden uit ballingschap. Als we spreken over het joodse volk hebben we het over de nakomelingen van het koninkrijk Juda. De beloftes van God echter zijn voor alle 12 stammen van Israël.

Het Beloofde land.

God heeft aan Zijn volk, het volk Israël, heel specifiek een fysiek land beloofd, een gebied die je hier ziet op de kaart.

[Afbeelding verwijderd i.v.m. grootte van het bestand.]

Deze belofte (neem van mij maar aan) is specifiek uitgewerkt in het OT en heeft dan ook de grenzen (ongeveer). Deze belofte van God is een belofte die altijd is blijven bestaan. Deze belofte van dit land is niet veranderd.

Deut 26:7 riepen wij tot de HERE, de God van onze vaders, en de HERE hoorde onze stem en zag onze ellende, moeite en verdrukking . 8 Toen leidde ons de HERE uit Egypte met een sterke hand, een uitgestrekte arm en grote verschrikking, door tekenen en wonderen; 9 Hij bracht ons naar deze plaats en gaf ons dit land, een land, vloeiende van melk en honig.

Er bestaat ook een andere betekenis voor Israël:

De fysieke staatsvorm Israël zoals we die nu kennen. De staat Israël is net als andere landen een land met een bestuurs- en rechtssysteem. Een systeem met goede kanten en een systeem met slechte kanten. Een land bestuurd door mensen met goede en slechte kanten. Een land waarin dingen gebeuren die volgens Gods orde zijn en waar dingen gebeuren die in strijd zijn met Gods geboden en principes. Een land waarin dingen gebeuren waar God blij van wordt en waar Vader om huilt. (vb door elkaar halen van die principes met vb reveilweek)

Dit gezegd hebbend, is het heel belangrijk om te weten dat de staat Israël met al haar tekortkomingen door God gebruikt wordt om zijn eeuwige belofte voor een eigen land voor Zijn volk tot stand te laten komen.

Ik wil samen met u kijken naar een aantal teksten uit het bijbelboek Jeremia. Het bijbelboek waar een heleboel beloften staan voor Israël (weet u nog het volk Israël) en dus niet voor anderen (kom ik straks nog even op terug).

Jeremia 3

12 Daarom moet u naar het noorden gaan en tegen Israël zeggen: Israël, mijn zondige volk, kom weer terug bij Mij, want Ik ben genadig; Ik zal niet altijd toornig op u blijven. 18 In die tijd zullen de volken Israël en Juda gezamenlijk terugkeren uit de ballingschap naar het land dat Ik hun voorouders als een **eeuwige erfenis** gaf.

Jeremia 30

3 Want zie, de dagen komen, luidt het woord des HEREN, dat Ik in het lot van mijn volk Israël en Juda een keer breng, zegt de HERE, en hen terugbreng in het land dat Ik aan hun vaders gegeven heb, zodat zij het **zullen bezitten**.

Jeremia 31

7 Dit zegt de Heer: 'Juich van vreugde om Israël, zodat alle volken het horen. Zing en laat iedereen het weten: De Heer heeft zijn volk bevrijd, redding gebracht voor wat nog rest van Israël. 8 **Ik haal hen terug uit het noorden, ik breng hen bijeen van de uiteinden van de aarde**; ook de blinden en lammen en de vrouwen die een kind verwachten; een groot volk keert terug. 9 Huilend komen ze terug, ik wijs hun de weg. Ik leid hen naar stromende beken en voer hen over een effen weg: vallen zullen ze niet. **Ik ben voor Israël als een vader, hij is mijn oudste zoon**. 10 Volken, luister naar wat ik te zeggen heb, vertel het op de eilanden, ver weg. Ik heb Israël verjaagd, maar nu haal ik het weer terug; ik zorg voor hen, als een herder voor zijn kudde.

Jeremia 32

14 'Dit zegt de almachtige Heer, de God van Israël: Stop de beide koopakten, zowel de verzegelde als de open akte, in een aarden kruik; zo kunnen ze lange tijd bewaard blijven. Want 15 **hier in dit land zullen weer huizen, akkers en wijngaarden worden gekocht**.'

In de discussie rondom de rechten van Israël wordt veel gesproken over het wel of niet gegeven en gekocht land door het joodse volk. Op zich laat de geschiedenis zien (en daarover ging mijn afstudeerscriptie op het MBO, dus als je meer wilt weten...) dat er wel degelijk internationale beloften zijn geweest en dat het grootste gedeelte van het land is gekocht door de joodse beweging in het begin van de vorige eeuw. Vanuit een geestelijk perspectief is dat eigenlijk helemaal niet van belang.

Wij mensen hebben de neiging om te kijken naar een soort van "opgestaan plaatsje vergaan". Een volk dat al bijna 2 eeuwen niet meer woonde in haar land kan toch geen aanspraak meer maken op dat land. Dat klinkt op zich best logisch. Maar God heeft ons opgedragen dat we de aarde beheren. Het is niet ons bezit en we hebben er dan uiteindelijk ook niets over te vertellen, dus als God bepaalt dat een bepaald stuk land voor eeuwig toebehoort aan Zijn volk dan is dat de enige geldende rechtvaardigheid, of wij dat nu kunnen bevatten of niet.

Toch zijn die geestelijke dimensie en de dimensie van de realiteit samen van belang. Ik wil dat laten zien in een tekening

[Zie bijbehorende presentatie]

Satan is er alles aan gelegen om Gods oudste zoon (in zacharia en deuteronomium "oogappel") onderuit te halen. Satan weet dat een belangrijk onderdeel van het volledig herstel van Israël en de terugkomst van Jezus (die horen bij elkaar) de inname van het beloofde land is. Daarom gaat het in deze wereld vaker over Israël dan over welk land in de wereld dan ook (terwijl het land niet groter is dan België en niets heeft aan goud, olie of wat dan ook). De aanval is niet gericht op de staat Israël maar op het volk Israël (leren kijken in die geestelijke dimensie). Of je het nu leuk vindt of niet, de wereld heeft een centrum, en dat centrum is niet Washington, Brussel of Moskou. Dat centrum is Jeruzalem.

Daarom spreekt de bijbel over Jeruzalem:

Psalmen 122:6 Bidt Jeruzalem vrede toe: mogen wie u liefhebben, rust genieten;

Ook achter het fysieke Jeruzalem zit een geestelijke dimensie. Het gaat niet zozeer om de fysieke stad, maar omdat deze stad door God is uitgekozen als drager van de toekomst van Israël en van de wereld.

Openbaring 21:2 En ik zag de heilige stad, een nieuw Jeruzalem, nederdalende uit de hemel, van God, getooid als een bruid, die voor haar man versierd is.

>>>>

We zijn als christenen uit de heidenen (iedereen die christen en geen jood is) onlosmakelijk verbonden aan het volk Israël. Zonder de voltoering van Gods plan voor het volk Israël zal er geen vervulling zijn van beloften die ook voor ons zijn.

Als we weer kijken naar de tekst in

Jeremia 31 Ik ben voor Israël als een vader, hij is mijn oudste zoon.

dan zien we iets heel bijzonders. De uitspraak "hij is mijn oudste zoon" is erg profetisch want op het moment de Jeremia dit schreef was Israël zijn enige zoon. Hij zegt niet: Israël is mijn zoon, hij zegt: mijn oudste zoon. Deze uitspraak geeft een enorme ruimte dat Israël niet zijn enige zoon is of zal zijn. Ook de christenen uit de heidenen zijn zijn zoon geworden.

Efeze 1:5 heeft Hij ons tevoren ertoe bestemd als zonen van Hem te worden aangenomen door Jezus Christus, naar het welbehagen van zijn wil,

We mogen dankbaar zijn dat we dezelfde rechten hebben gekregen als Zijn zoon of dochter, maar denk niet dat wij rechten van een zoon krijgen en dat God vervolgens "zijn oudste zoon" zijn rechten afneemt. De oudste rechten blijven gewoon bestaan.

De aanval die we zien op Zijn volk via de staat Israël is dezelfde aanval die we zien door de kerkgeschiedenis heen. Gaandeweg de kerkgeschiedenis (eigenlijk als snel na de start van de eerste gemeente) ontstond er een afkeer tegen het joodse volk en de joodse geschiedenis van de kerk (Jezus was wel volledig Jood), was de groei van de kerk door satan niet te stoppen, en was er sprake van een blijvende groei. De verwerping van Gods volk door de kerk zou de belofte van de toekomst kunnen veranderen en de kerk uiteindelijk laten sterven. Zonder Israël geen vervulling van de beloften in Openbaringen. Steeds weer en weer zie je de eruptie van haat tegen het joodse volk (de meeste pogroms en vernietiging kwamen voort uit haat vanuit de kerk)

Plaatje geeft goed aan hoe dit er uitziet.

[Zie bijbehorende presentatie]

De ergste leerstelling die in de kerk naar voren is gekomen, is de zogenaamde vervangingstheologie. Deze theologie geeft aan dat God Israël heeft verworpen en zijn rechten heeft afgenomen omdat ze niet wilden gehoorzamen en dat de kerk nu deze rechten heeft gekregen (zie plaatje).

U ziet met mij dat hier duidelijk sprake is van een kunstboom (nogmaals kop en schotel).

[Zie bijbehorende presentatie]

U ziet dat er geen wezenlijk verschil is in de strategie, maar dat het steeds weer gaat om de vernietiging van het joodse volk.

Ik wil eindigen met twee tekstgedeelten:

Johannes 4:

21 Jezus zeide tot haar: Geloof Mij, vrouw, de ure komt, dat gij noch op deze berg, noch te Jeruzalem de Vader zult aanbidden.

22 Gij aanbidt, wat gij niet weet ; wij aanbidden, wat wij weten , want het heil is uit de Joden; ....

25 De vrouw zeide tot Hem: Ik weet , dat de Messias komt, die Christus genoemd wordt; wanneer die komt, zal Hij ons alles verkondigen .

26 Jezus zeide tot haar: Ik, die met u spreek, ben het.

Romeinen 11:11 Ik vraag dan: zij zijn toch niet zo gestruikeld, dat zij wel vallen moesten ? Volstrekt niet! Door hun val is het heil (het heil uit de joden) tot de heidenen gekomen, om hen tot naijver op te wekken.

Laten we nog een keertje samen kijken naar het plaatje en het tot ons laten doordringen. (samenvatten preek)